

[Wamberg.]

og hendes understregning af, at forældrene er magtesløse i relation til børneopdragelse og derfor i høj grad trænger til, at man tager børnene fra dem, er et for mig nyt standpunkt hos det konservative folkeparti, men det er vel en af partiets nye profiler, der dermed er kommet til udtryk.

Med hensyn til fru Hanne Reintofts konkrete spørgsmål vedrørende nogle forhold i Torslunde-Ishøj kommune vil jeg henstille til fru Hanne Reintoft at sætte sig ind i, hvad det er, hun taler om, før hun overhovedet drager et spørgsmål af den art ind i debatten. Det blev hævdede, at der var 60 familier, som var blevet jaget fra hus og hjem og truet med, at børnene skulle fjernes fra forældrene og institutionsanbringes. Forholdet er det konkrete, at der er tale om nogle familier, såkaldte vandrende familier, der flytter fra det ene sociale boligselskab til det andet uden at betale deres husleje, og at man i den pågældende kommune har undret sig over, at de sociale boligselskaber, der indgår disse lejemål, ikke på forhånd undersøger, om det er sådanne familier, de sætter ind i lejlighederne. Til slut kan jeg ganske konkret oplyse, at der i intet tilfælde har været tale om, at børn er blevet taget fra familier og tvangsanbragt på institutioner. Alle disse oplysninger er også socialministeren bekendt, så det vil formentlig kunne bekræftes derfra.

Socialministeren (*Eva Gredal*):

Jeg skal svare på nogle enkelte spørgsmål, der er stillet mig. Hr. Wamberg spurgte, i hvor mange tilfælde ankestyrelsen ændrer børneværnets afgørelser. Der kan jeg henviser til det, jeg sagde i starten: i omkring 10 pct. af sagerne omgøres den af børneværnet truffne afgørelse, og der indbringes 100 sager for den sociale ankestyrelse om året. Men jeg vil godt føje til, at en omgørelse af en børneværnsafgørelse i ankestyrelsen eller ved domstolene ikke nødvendigvis behøver at være udtryk for, at afgørelsen har været forkert i børneværnet: der kan være sket ændringer i barnets og forældrenes forhold i den mellemliggende tid.

Så vil jeg godt korrigerer en enkelt oplysning fra hr. Wamberg. Der er ca. 2.000 foreløbige fjernelser om året, og det er ikke i

1/3, men 3/4 af tilfældene, hvor man opnår enighed med forældrene, så det bliver en frivillig anbringelse.

Hr. Wamberg omtalte en del forhold, hvor politiet var indblandet, og når hr. Wamberg giver udtryk for, at politiet optræder i flere tilfælde, end jeg omtalte i mit første indlæg, må jeg gå ud fra, at hr. Wamberg tænker på de tilfælde, hvor fogeden og eventuelt politiet træder i funktion for at hævde en samkvemsret. I disse tilfælde er børneværnet netop ikke impliceret, og det falder derfor ikke inden for det, vi diskuterer her.

Fru Grethe Philip og senere hr. Steen Folke rejste spørgsmålet om at få ret til en bisidder i forbindelse med starten på en børneværns sag. Jeg kan oplyse, at det er et helt centralt spørgsmål for den arbejdsgruppe, jeg har omtalt, så svaret vil komme frem, når dette arbejde er afsluttet.

Jeg vil godt på opfordring af fru Karen Thurø Hansen gentage oplysningen om, hvor mange fjernelsessager der har været: i 1965-66 var der 502 tvangsfjernelser ud af 6.690 anbringelser, i 1973-74 var der 480 tvangsmæssige anbringelser ud af 8.514 anbringelser.

Jeg må sige til ordføreren for kristeligt folkeparti, at jeg ikke her kan diskutere en enkelt sag, men jeg må gøre opmærksom på, at den fjernelse, der er sket i Birgittesagen, er stadfæstet af domstolene, og det ligger jo ganske klart, at med den opbygning, vi har af vores forfatning, kan en minister ikke gribe ind her.

Til hr. Abel vil jeg sige, at børne- og ungdomsværnene sandelig tager initiativ, så snart forholdene ændrer sig, de har pligt til nøje at følge en sag hele tiden, og sker der ændringer i barnets eller forældrenes forhold, skal børneværnet straks tage spørgsmålet op.

Jeg kan godt forstå hr. Steen Folkes spørgsmål om muligheden for på en eller anden måde at få frem, hvad der egentlig skal til for, at fjernelser kan ske, fordi vi kun ser mange af dem omtalt mere eller mindre sensationspræget. Det vil jeg godt overveje, men jeg må sige, at en del af begrundelsen for fjernelse af børn står i det rådgivningscirkulære, der er sendt ud i forbindelse med bistandsloven. Jeg forstod